

at indføre saadanne Regler nede i Sønderjylland. Jeg kan tilføje, at man i særlig Grad fra Ministeriets Side vil lægge Vægt paa den Erklæring, der ifølge dette Lovforslag skal indhentes fra de kommunale Bestyrelser, Byraad, Sogneraad og Sogneudvalg. Idet jeg nævner Byraadene, skal jeg gøre opmærksom paa, at dette Lovforslag i Mod sætning til det under Punkt 10 nævnte Lovforslag ogsaa omhandler Udstykning af Ejendomme i Bykommunerne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Anden Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Statstilskud til de kommunale Hjelpekasser.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 1265).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 371) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik nu til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Opkrævning af kommunale Skatter i de sønderjydske Landsdele for Skatteaaret 1921—22.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1045, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2013).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Karberg): Det foreliggende Lovforslag er stærkt præget af de Overgangstilstande, i hvilke Sønderjylland endnu befinder sig. For indeværende Finansaar opkræves de kommunale Skatter ligesom Statsskatterne efter Regler, der er tillempede efter de hidtil gældende tyske Bestemmelser. For Skatteaaret 1921—22 er det Meningens saa vidt muligt at anvende de danske Regler angaaende den kommunale Beskatning, for hvilket der er skabt Grundlag ved, at Ligningen til Statsskat nu sker efter den danske Lovgivning herom. Selvfølgelig er en hel Del Lempelser i de danske Bestemmelser nødvendige, og det er disse, Lovforslaget fastsætter. De er nærmest af rent praktisk Natur og skal kun gælde for det ene Finansaar, og da der desuden er taget stærkt Hensyn til de fra de 4 sønderjydske Amtsråd og Magistraterne i Købstæderne fremsatte Ønsker, har Udvalget ikke fundet Anledning til at ændre noget ved Lovforslaget i Almindelighed, men har nøjedes med at tage Stilling til Spørgsmaalet om Grunderhvervsskattens Bibeholdelse.

I Henhold til de allerede før Krigen gældende tyske Bestemmelser var det overladt Kredsen at fastsætte den kommunale Omsætningskat paa faste Ejendomme op til 2 pCt. Selvfølgelig indførtes denne Skat næsten overalt. Da det tyske Riges Statskattebehov under Krigen stadig steg, fik Staten imidlertid Øje paa dette Skatteobjekt og indførte 1. Oktober 1919 en Grunderhvervsskat paa 4 pCt. inklusive Stats- og Rigsstempel samt overlod det til Kommunerne at opkræve et Tillæg til den paa 1 pCt. Ved Overgangen til dansk Suverænetet maa Retten til at opkræve denne Statsskat være overgaaet til den danske Stat, idet den ikke var blandt de Skatter og Afgifter, som udtrykkelig ophævedes den 28. Juni 1920. Den danske Stat havde dog neppe Interesse i at opretholde en Særbeskatning i de sønderjydske Landsdele, men der fremkom nu fra Kommunalbestyrelserne og Amtsråadene saa stærke Ønsker om atter at faa overladt Grunderhvervsskatten til Kommunerne i disse i økonomisk Henseende vanskelige Overgangsaar, at Ønsket herom fandt Regeringens velvillige Støtte, saa at Lovforslaget i September lød paa indtil videre at bibeholde Grundskatten til Fordel for Kredsen eller Amterne med de lovhjemlede kommunale Tillæg. Ved Behandlingen af Lovforslaget om de kommunale Skatter i Sønderjylland for 1920—21 opstod imidlertid i Folketinget en Debat om Grunderhvervsskattens Bibeholdelse. Det førte til en Udvalgsbehandling, i hvilken Skattens